

da neće potrajati dugo...

Te godine sam još letovao, po običaju na Jadranu u Hrvatskoj...
Na Mljetu, u trafici je radio momak, kome su se manje više podsmevali, na račun toga što je trafiku iskrio simbolima HDZ-a....
Ali lično prema meni je bio izuzetno korektan,
pomogao mi je u okviru svojih mogućnosti, da letovanje mi bude ugodnije...

I još uvek nisam mogao poverovati, da to može da bude na zlo, još manje na veliko zlo....

Te godine sam sa ćerkom za Katolički Božić bio u Zagrebu,
na nekom dečijem, još uvek Jugoslovenskom takmičenju dece...

U večernjim časovima šetali smo Trešnjevkom u Zagrebu....

Nisam primećivao, niti naslućivao zlo, posebno da je tako blizu...
a kamoli da sam pomislio da će me neko uznemiravati, a ne dirati, zato što sam ili što nisam....

U januaru devedesetprve sam preko Slovenačke turističke agencije, išao na zimovanje u Avoriz u Francuskoj...
Većina turista u grupi su bili Hrvati, nešto Slovenaca porodica iz Bosne i mi....

Bilo je nekih polemika oko događanja...
Spominjao se HDZ i SPSS... ali ne uz neku euforiju... ili...

Sam bio prisiljen
Da prihvatim gorku istinu
Da takav sam jedino i samo za penziju...

Penzionisan sam kao invalid rada!!!
Sa dijagnozom: PTSP in the...

Invalid rada i takva dijagnoza...
jedno s drugim...?!

Po preporuci kućnog prijatelja i druga iz gimnazije
krenuo sam u pokušaj ostvarivanja nekih prava iz invalidskog i zdravstvenog osiguranja;
koje mi nesporno pripadaju....

Privstepena komisija mi je priznala status;
da bi drugostepena komisija odbacila zbog nedostatka dokumenta;
vojne knjižice sa upisanim periodom boravka u zoni ratnih dejstava u Vukovaru...

Tu počinje moja Odiseja...

Da bih to ostvario, obratio sam se

Još uvek nisam imao neko predosećanje velikog zla koje je bilo na pragu....

Za Prvi maj sam bio dežuran...
Bili smo u bašti i proslavljali...
Od komšija se čulo;
Kako je u Vukovaru došlo do sukoba i da ima poginulih

Ubrzo je stigao poziv iz SUP-a,
Da se treba ići na Sudeusku medicinu Radi identifikacije žrtve ...

Tamo sam saznao da je iz Vukovara...
Jedan od poginulih...

I lavina je krenula....

sada već više nisam želeo;
da poverjem...
Priželjkivao sam, potajno se nadao, da će sve to nekako proći bez katastrofe....

Nažalost, moja priželjkivanja su ostala samo priželjkivanja...

Duh je pušten iz Pandorine kutije...
Zlo je krenulo
Poput lavine....

U početku svaki drugi treći dan poneka žrtva
pa sve češće i češće
pa dve, pa čak i tri žrtve na dan su donesene radi identifikacije...

Da bi jednog vikenda,
kakav vikend?...
doneseno preko dvadesetak žrtava...

Na RTS-u se pojavila neproverena vest:

SUP-u da izda potvrdu o vremenu provedenom u zoni ratnih dejstava.

Dobijam nakon silnih urgiranja na svim nivoima odgovor:
Da ne postoji evidencija o mom boravku u zoni ratnih dejstava pa samim tim ni za desetak drugara sa posla sa kojim smo bili skupa...

Nakon toga se obraćam Arhivi vojske, pošto su u međuvremenu Vojni sudovi prešli u nadležnost civilnih sudova...

Dobijam i od njih napismeno da u Vajnoj arhivi nisu pronašli takav dokument...
pa samim tim ne postoji dokument da je stotinak tada vrhunskih stručnjaka poslato u Vukovar na osnovu jedne neproverene vesti koja je potekla od jednog seoskog fotografa....

U međuvremenu, pribavljam izjave - svedočenja

da je masakrirano nekoliko desetina dece....

Na osnovu te neproverene vesti koja je sutradan demantovana, Ekpa koju je formirao Viši vojni sud i VMA već bila na putu za Vukovar naravno i ja tu između tridesetak stručnjaka raznih profila za identifikaciju žrtava....

Naravno, dece nigde; i nakon tri dana večanja štaba; smišljeno je i odlučeno da kada je već ekipa tu iskoristi u cilju identifikacije svih žrtava koji su bili skupljeni na nekoliko lokacija..

Sve je krenulo 17. novembra... i potrajalo do kraja decembra kada je zima toliko bila jaka i stegla da se nisu mogla vršiti otkopavanja... zakopanih žrtava na raznim lokacijama....

Po povratku, pristupilo se proceduri izrade dokumentacije

Još jedanput se prolazio ceo put...

Možda sada i na neki težji način....

Ubrzo po povratku,
Na proslavi 13. maja, dana bezbednosti na slavlju od infarkta umire jedan od saradnika iz Vukovara.

Nekom intuicijom vođeni svi skupa koji smo bili u Vukovaru Predajemo nadležnim službama, vojne knjižice

Ljudi koji su me uputili u Vukovar, i koji su bili na četu ekipe...

Ljudi koji imaju kredibilitet I tada i sada...
Kao visni stručnjaci u prvom redu...
A i kao ljudi su uspeali sačuvati svoj ugled i kredibilitet...

U međuvremenu se upisivanje vremena provedenog u zoni ratnih dejstava u duplomu iznosu prenosi na PIOR.

Obrazac koji postoji u PIOR-u popunjavam i uz priložene overene izjave svedoka;
snimljene izjave jednog od čelnih ljudi i fotografija iz Vukovara podnosim zahtev....

Ponovo stiže zahtev sada od PIOR-a da dostavim vojnu knjižicu....
Naravno nešto što nemam ne mogu ni dostaviti...

Dobijam zaključak PIOR-a, da je zahtev odbijen,
jer nisam dostavio vojnu knjižicu....

Postoji mogućnost žalbe što naravno

da nam upišu,vreme provedeno u Vukovaru....

Ukazuje se mogućnost odlaska u penziju na osnovu Zakona...

Psihički iscrpljeni, neki od kolega, s kojima smo bili u Vukovaru pokušavaju „pobeći“ od okruženja, koje podseća i asocira na prošlo...
Prilikom odlaska: traže vojne knjižice, sa upisanim vremenom boravka u zoni ratnih dejstava u Vukovaru...

Odgovor je: da knjižica nema; nestale su...

U septembru još jedan od kolega s kojim smo bili skupa, umire od infarkta....

Ja ne prihvatam saznanje da postoji mogućnost penzionisanja...

Još uvek se povodim, sa nekom mišlju, da neće potrajati baš jako dugo...

Nažalost;

Ovom prilikom, moje predosećanje je ili zatajilo ili jednostavno nisam želeo, mogao da ga prihvatim....
Potrajalo je još godinama...
Da bi pritisak u meni Koji više ni alkohol nije mogao da potisne kulminirao pucanjem i
Završio sam u bolnici....
Totalno rasturen psihički....

Nakon neke delimične stabilizacije

neću propustiti

Naravno, koliko god da nisam hteo, želeo poverovati da se ovako nešto poput Vukovara i svega posle Vukovara neće desiti.
sada iznuren, razočaran...
sve manje verujem...
da ću za života uspeti da dokazem papirološki da sam bio u zoni ratnih dejstava...

Čitao sam neke od nacrti Zakona o borcima-veteranima...
Osnov za sticanje statusa borca-veterana je vojna knjižica...
sa upisanim periodom provedenim u zoni ratnih dejstava...

Na osnovu iznesenog svako može da donese svoj zaključak....

Nakon ovakvog iskustva često sam sa sobom raspravljam; Možda to u Vukovaru, i nije bilo...
I možda ja tamo i nisam bio, Samo.....

saradnici:

donatori i partneri:

Srpski ratni veterani
Odrani Filozofski
Odrani Filološki

Izdavač: Učitelj neznalica i njegovi komiteti
Producent: Centar za kulturnu dekontaminaciju
Izvršni urednik, dizajn i prelom: Matija Medenica
Štampa: Fotokopirnica „Student“